



Pont de Carme

Carme

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Avinguda Catalunya
Emplaçament A la cruïlla entre la riera de Carme i l'Avinguda Catalunya.

Coordenades:

Latitud: 41.53172
Longitud: 1.61852
UTM Est (X): 384753
UTM Nord (Y): 4598707

Classificació

Número de fitxa 08048 - 39
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Contemporani
Segle XIX-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Estructural
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Carme. Avda. de Catalunya, 2. 08787 Carme.
Autoria de la fitxa Jordina Sales Carbonell; Natalia Salazar Ortiz
Data de registre de la fitxa: dc., 09/06/2010 - 02:00

Descripció

Pont construït sobre la riera de Carme i plenament integrat a la trama urbana del municipi. L'estructura, amb una amplada total de tauler de 9'60 m, està composta per dos trams: el del costat nord i el del sud. El tram nord té un arc rebaixat de 4'20 m d'alçada i una llum de 1'20 m. L'arc sud, també rebaixat, té 4 m d'alçada i

1'20 m de llum. El pilar que separa ambdós arcs té una amplada de 1'40 m. La cara oest del pont presenta construcció a base de carreus de pedra i mamposteria, però la cara est, la més moderna i pensada per fer guanyar amplitud al pont i així facilitar la doble circulació dels cotxes, està feta amb encofrat de formigó. Actualment, per sobre d'aquest pont hi circula l'Avinguda de Catalunya i està habilitat per al trànsit rodat i peatonal.

Història

La carretera actual entre Carme i La pobla de Claramunt existeix des de 1883, per la qual cosa aquest pont ja existiria, com a mínim, en aquest moment. Segons fonts orals, el pont de Carme va ser volat durant la Guerra Civil, per tant sabem que ja existia abans d'aquesta època i que l'obra visible actualment és producte de la reconstrucció feta després del conflicte bèlic, tot i que part del seu parament inferior pugui correspondre a l'obra original.

La forma cantelluda dels antics ponts medievals va començar a canviar des que les teories de Perronet, enginyer a les ordres del rei Lluís XIV de França, es van imposar a tota Europa, provocant l'evolució dels ponts cap a formes més allargades i rebaixades. A Espanya, una reial ordenança de Carles III va imposar obligatòriament la calçada horitzontal per facilitar el pas de les diligències i els carruatges del nou servei de Correus (que mai haurien pogut escalar un pont amb llom d'ase com els medievals). El 1799 es crea el Cos d'Enginyers i Camins del Regne i es dicten normes uniformes que han de regir la construcció de ponts, els quals cada vegada són més semblants. El 1849 s'estableix el Pla General de Carreteres del Principat de Catalunya, carreteres que substituiran els vells camins reials i que motivaran la construcció de nous i més moderns ponts arreu del país.

Bibliografia

- MARISTANY, Manuel (1998): Els ponts de pedra de Catalunya. Editorial 62, Barcelona, pp. 38-39.
- RIBA GABARRÓ, Josep (1988): "Carme", Història de l'Anoia, vol. I, Parcir Edicions Selectes, Manresa, p. 331.

